

for Folketinget. Vil Folketinget have svar på spørgsmål, der vedrører domstolene, ja, så skal justitsministeren være budbringer mellem Domstolsstyrelsen og Folketinget, men intet selvstændigt ansvar have.

Med andre ord: Det Konservative Folkeparti mener ikke, at dette forslag vil medføre nogle positive ting. Hensynet til den daglige administration og det politiske ansvar vejer for os tungere end det, som vi opfatter som en pseudo-diskussion om magtens tredeling. Som tidligere nævnt findes der ikke eksempler på, at det tidligere skulle have været noget problem.

Om de øvrige forslag kan man sige, at det drejer sig om forskellige ting. Det foreslås blandt andet, at dommere i fremtiden skal rekrutteres bredere, end tilfældet er i dag. For os er det vigtigt, at vi ingen problemer har med det nuværende system. Vi har for så vidt heller ingen problemer med ministerens forslag. Det afgørende for Det Konservative Folkeparti er, at vi rekrutterer de absolut bedste jurister til dommerstillingerne. I øvrigt rekrutteres der i dag også folk uden for systemet, og for mig at se kan der ikke være noget til hinder for, at mange advokater, der er kvalificerede til at være dommere, også vil søge dommergerningen. Men at der i fremtiden også skal lægges vægt på en mere alsidig rekruttering blandt mennesker med forskelligt erfaringsgrundlag, er et forslag, som vi selvfølgelig godt kan støtte.

Der foreslås oprettet et dommerudnævnelseråd bestående af en dommer, en advokat og to offentlighedsrepræsentanter. Det kan så diskuteres, om særlig de sidstnævnte repræsentanter skal udpeges på den måde, som ministeren har lagt op til. Bortset fra det er vi ikke afvisende over for forslaget om et dommerudnævnelseråd.

Om forslaget om konstitution af dommere kan man sige, at det er imødekommelse af den kritik, der kan rejses i forhold til den europæiske menneskerettighedskonvention, men som det også fremgår af bemærkningerne, har Højesteret ikke fundet det nugældende system i strid med grundloven. I henseende til de krav, som Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol stiller til dommeres uafhængighed, mener vi, at forslaget er afvejet og fornuftigt. Der indføres en beskyttelse af både retsassessorer og dommerfuldmægtige, således at man ikke i fremtiden uden videre kan forflytte eller afskedige disse, uden at det begrundes i forhold som uddannelse eller andre saglige hensyn.

Endelig til slut er der spørgsmålet om dommerens bibeskæftigelse, et emne, der igennem nogen tid har givet anledning til en hel del debat. I Det Konservative Folkeparti har vi den opfattelse, at det er både gavnligt og også nødvendigt med dommere i forskellige nævn og råd. Vi mener også, at dommere skal have ret til at fungere i private voldgiftsretter. Det giver voldgiftssagerne det præg af domstol, som er nødvendigt, når man har privat voldgift. Dommerne skal selvfølgelig samtidig passe det arbejde, de har som dommere, og det forslag, som ministeren nu har fremlagt, er både afbalanceret og fornuftigt.

I fremtiden skal dommere indberette den bibeskæftigelse, de har, og det bliver undergivet aktindsigt. Når der er tale om private voldgiftssager, skal advokaternes navne indberettes og ikke parternes. Det giver en dobbelt sikkerhed for, at det dels ikke er de samme advokater og dommere, der arbejder sammen i alle sager, og dels, at de stridende parter navne ikke kommer frem, hvilket parterne hyppigt vil være interesserede i, at de ikke gør.

Alt i alt må vi fra konservativ side sige, at vi ser positivt på forslagene, men vi har en række spørgsmål, som vi vil have afklaret under udvalgsbehandlingen.

Aage Frandsen (SF):

Princippet om magtens tredeling, som fastslås i grundloven, er helt centralt for, hvordan det danske demokrati er indrettet, og for, hvordan demokratiets institutioner er opbygget og fungerer i forhold til hinanden, herunder hvordan de tre magtinstanser afbalancerer hinanden.

Som lovgivende magt skal Folketinget jo sikre, at lovene er klare og entydige – i parentes bemærket burde vi nok tænke lidt mere over det – og som lovgivende instans skal Folketinget ikke overlade den reelle lovgivningsmyndighed til regeringen, hvilket desværre også undertiden sker, når Folketinget laver ramme love, hvor man giver en masse bemyndigelser til regeringen. Det er Folketingets eget ansvar.

Som udøvende magt skal regeringen loyalt administrere de love, som Folketinget har vedtaget, og det betyder samtidig, at Folketinget skal lade være med at blande sig for meget, ja, i det hele taget skal det lade være med at blande sig i administrationen, ud over at Folketinget skal kontrollere, at regeringen administrerer i overensstemmelse med vedtagne love.